

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg vil begynde med at gøre nogle få principielle bemærkninger om støtte til dansk kultur.

Det glæder mig overordentlig meget, at det er et så bredt flertal i kulturudvalget – for det er jo i virkeligheden hele kulturudvalget minus naturligvis fremskridtspartiet – der går ind for, at der skal gives øgede bevillinger til kulturformål. Det er blevet i hvert fald ikke mindre nødvendigt med øgede bevillinger i anledning af det pres, vi i stigende grad udsættes for fra EF, men også fra andre kulturer, der ikke benytter dansk eller et andet nordisk sprog som grundlag.

Når det er så helt nødvendigt med øgede bevillinger, vil jeg gerne have lov til at trække en sammenligning frem. En socialdemokratisk regering overtog for 10 år siden ansvaret også for kulturområdet. På det tidspunkt blev der, hver gang man gav en krone ud på statens budgetter, brugt 1,2 øre til kulturformål. Her 10 år efter må vi konstatere, at når der nu bruges en krone af staten til samtlige formål, bruges der på kulturministeriets område 0,8 øre til kultur.

Jeg vil gerne give den helt principielle melding, som jeg har givet i udvalget og til andre, som jeg gik ud fra havde stærk interesse i øgede bevillinger, at jeg meget gerne vil drøfte øgede bevillinger til kulturområdet. Der er sket forbløffende lidt på området. Jeg føler derfor, det er nødvendigt at sige det ligeud: det er nødvendigt i en økonomisk krisetid at give øgede bevillinger til kulturen. Krisen viser netop, at vi ikke har fundet den rette måde at styre vort samfund på. Fornyelsen skal komme via kulturen, og derfor er det nødvendigt ikke mindst i en krisetid at give øgede bevillinger til kulturen.

Så vil jeg gerne gentage, at det er meget glædeligt, at dette store flertal slutter op om, at vi skal give øget støtte til dansk filmkultur, og jeg understreger, at det er til filmkultur. Der er brugt ordet produktion heroppe; dette er ikke først og fremmest et produktionsstøtteforslag, det er et kulturstøtteforslag. Jeg tror, at det er væsentligt at fastholde det, også for at undgå indblanding fra EFs side.

Så er der faldet nogle bemærkninger om enkeltheder. Bl.a. er det sagt, at det ikke er rart, at der står, at man kan bruge 25 pct. til film for børn og unge; det blev bl.a. fremført af venstres ordfører. Der vil jeg gerne understrege, at når man angriber netop dette, må

det være, fordi man ikke har læst andet punktum i den paragraf – det er § 17 – der handler om film for børn og unge. For der står udtrykkeligt, at såfremt der ikke fremkommer et tilstrækkeligt antal projekter hertil, til børn og unge, kan de midler, der bliver ledige, anvendes til filminstitutioner og filmcentralens øvrige formål. Der er taget de nødvendige forbehold, for det er klart, at får man ikke kvalitetsmæssigt tilstrækkelig gode projekter, må man hellere bruge pengene til noget andet.

Ind i diskussionen har endvidere været draget spørgsmålet om, hvorvidt fordelingen af de midler, vi stiller til rådighed, mellem spillefilm og kortfilm er rigtig. Jeg vil gerne understrege, at det efter min opfattelse er sådan, at de penge, der nu afsættes til spillefilm, selv med de øgede bevillinger bestemt ikke er af en sådan størrelsesorden, at de tåler at blive nedsat. Jeg ser meget gerne, at det på en eller anden måde lykkes at finde nogle flere penge til kortfilmene, og da vi nu skal have udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling her i salen, vil jeg bede om, at ministeren i et samråd nøjere redegør for, hvad ministeren har tænkt sig at gøre for at støtte dansk kortfilm på bedre vis, end det nu er muligt, også efter de øgede bevillinger, men uden at røre støtten til dansk spillefilm.

Så skal jeg i øvrigt anbefale forslaget til folketinget, idet jeg samtidig skal gøre opmærksom på, at vi støtter de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og har stillet et selvstændigt forslag, som et flertal i udvalget går ind for. Med disse ændringsforslag mener jeg at det vil være meget forsvarligt at gennemføre dette filmlovsforslag, selv om man, som det er sagt af en enkelt ordfører, godt kunne have brugt endnu mere tid på at arbejde på det.

Jeg vil gerne i anledning af hr. Jimmy Stahrs bemærkninger sige, at vist er der kommet en fyldig udvalgsbetænkning, men tykkelsen er nu ikke altid garanti for kvalitet.

Wilhelm (VS):

Hvad angår ændringsforslagene, som vi jo ikke i betænkningen har lejlighed til at tage stilling til, vil jeg sige, at vi kan stemme for dem med undtagelse af nr. 6, som er en slags ministeransvarlighed, ministercensur, eller hvad vi nu skal kalde det, når det gælder forsøgsordninger – det er vi ikke tilhængere